

UCHWAŁA NR XXV/170/26
RADY POWIATU W PIOTRKOWIE TRYBUNALSKIM

z dnia 27 stycznia 2026 roku

**w sprawie rozpatrzenia skargi złożonej przez Panią M. H. na Członka Zarządu Powiatu
w Piotrkowie Trybunalskim**

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1684) oraz art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), Rada Powiatu w Piotrkowie Trybunalskim uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Uznaje się za bezzasadną skargę złożoną przez Panią M. H. na Członka Zarządu Powiatu w Piotrkowie Trybunalskim.

2. Uzasadnienie do rozpatrzonej skargi stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Powiatu w Piotrkowie Trybunalskim do zawiadomienia skarżącej o sposobie rozstrzygnięcia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Powiatu w Piotrkowie Trybunalskim

Bernard Matyszewski

Uzasadnienie

Dnia 14 listopada 2025 roku (RPW/39833/2025) do Starostwa Powiatowego w Piotrkowie Trybunalskim wpłynął list imienny do Przewodniczącego Rady Powiatu w Piotrkowie Trybunalskim. Korespondencja zawierała pismo zatytułowane „Skarga na współpracę i działania podejmowane przez Pana M. T. Wicestarostę Powiatu Piotrkowskiego w Piotrkowie Trybunalskim” oraz załączony pendrive. Skarżąca Pani M. H., pełniąca dotychczas funkcję Dyrektora Domu Pomocy Społecznej w Łochyńsku, w złożonym piśmie zwraca uwagę na nieprawidłowości działań Wicestarosty Powiatu, które w jej przekonaniu stanowią naruszenie zasad współpracy pracodawcy z kadrą kierowniczą oraz ingerencję w ustawowe i regulaminowe kompetencje dyrektora jednostki. Podnoszone w przedmiotowej skardze zarzuty dotyczą m.in.: podejmowania decyzji organizacyjnych z pominięciem dyrektora, tolerowania zachowań naruszających jej dobra osobiste podczas spotkań z organizacją związkową, jak również anulowania przyznanej nagrody. Jak podkreśla Skarżąca, skutkiem tych działań było pogorszenie jej stanu zdrowia, utrata zaufania do przełożonego oraz rozwiązanie stosunku pracy na mocy porozumienia stron. Ponadto Pani M. H. wyraża wątpliwość wobec utworzenia i obsadzenia stanowiska Zastępcy Dyrektora w świetle obowiązujących regulacji i przepisów prawa oraz zakresu udzielonych pełnomocnictw podczas absencji dyrektora. Skarżąca podnosi zarzuty braku transparentności, niewłaściwej komunikacji, wnosząc o podjęcie odpowiednich działań wobec Wicestarosty Powiatu. Przewodniczący Rady Powiatu po zapoznaniu się z treścią otrzymanej korespondencji w dniu 19 listopada 2025 r., zadekretował otrzymane pismo, zgodnie z posiadanymi kompetencjami, na Przewodniczącą Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, przekazując je do rejestracji w Urzędzie. W dniu 20 listopada 2025 roku przedmiotowa skarga została zarejestrowana w Starostwie Powiatowym w Piotrkowie Trybunalskim (RPW/40765/2025).

Zgodnie z treścią art. 229 pkt. 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) oraz art. 16a ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1684), rada powiatu jest właściwa do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności zarządu powiatu i powiatowych jednostek organizacyjnych, powołując w tym celu komisję skarg, wniosków i petycji.

W dniu 8 stycznia 2026 r. odbyło się pierwsze posiedzenie Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Powiatu w Piotrkowie Trybunalskim, podczas którego Radni szczegółowo zapoznali się z treścią skargi, dokonali jej analizy oraz wysłuchali złożonych wyjaśnień zarówno Skarżącej Pani M. H. jak i Wicestarosty Powiatu Piotrkowskiego, zaproszonych na posiedzenie gości m.in.: pracowników Domu Pomocy Społecznej w Łochyńsku, przedstawicieli związków zawodowych funkcjonujących w tej jednostce oraz p.o. Dyrektora

Pomocy Społecznej w Łochyńsku. Po zebraniu niezbędnych wyjaśnień oraz zapoznaniu się z otrzymanymi dokumentami, Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Powiatu w Piotrkowie Trybunalskim w dniu 16 stycznia 2025 roku odbyła kolejne posiedzenie, podejmując następujące stanowisko:

Rada Powiatu w Piotrkowie Trybunalskim, rozpoznając skargę Pani M. H. na działania Wicestarosty Powiatu Piotrkowskiego, działa wyłącznie w granicach kompetencji określonych w art. 12 pkt 11 ustawy o samorządzie powiatowym oraz art. 227–229 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) zwanej dalej „k.p.a.”. Z punktu widzenia legalności postępowania skargowego zasadnicze znaczenie ma to, że tryb skargowy nie jest postępowaniem jurysdykcyjnym zmierzającym do rozstrzygnięcia sporu prawnego pomiędzy stronami ani nie służy do zastępowania sądów w ocenie relacji pracowniczych. Skarga w rozumieniu art. 227 k.p.a. jest środkiem kontroli społecznej nad sposobem wykonywania zadań publicznych, a rolą organu rozpatrującego skargę jest ustalenie czy doszło do nieprawidłowości w sferze działania organu administracji publicznej lub osoby działającej w ramach tego organu. Rada Powiatu w Piotrkowie Trybunalskim podkreśla, że w niniejszej sprawie zakres jej kognicji obejmował wyłącznie ocenę, czy Wicestarosta Powiatu Piotrkowskiego, wykonując czynności związane z nadzorem nad jednostką organizacyjną powiatu oraz uczestnicząc w działaniach Zarządu Powiatu w Piotrkowie Trybunalskim, dopuścił się naruszenia prawa, przekroczenia kompetencji albo działań kwalifikowanych jako rażąco nieprawidłowe w sferze wykonywania zadań publicznych. Rada Powiatu w Piotrkowie Trybunalskim nie jest natomiast organem właściwym do prowadzenia postępowania dowodowego właściwego dla spraw z zakresu prawa pracy, mobbingu, naruszenia dóbr osobistych, dyskryminacji czy innych roszczeń pracowniczych, a tym samym nie jest uprawniona do przesądzania o odpowiedzialności kogokolwiek w tych kategoriach.

Rada Powiatu w Piotrkowie Trybunalskim nie jest pracodawcą Wicestarosty Powiatu Piotrkowskiego ani jego przełożonym w rozumieniu prawa pracy oraz nie sprawuje nad nim zwierzchnictwa służbowego w znaczeniu pracowniczym. Wicestarosta Powiatu Piotrkowskiego pełni funkcję publiczną jako członek Zarządu Powiatu w Piotrkowie Trybunalskim i wykonuje czynności w ramach organu wykonawczego powiatu. Odpowiedzialność Wicestarosty Powiatu Piotrkowskiego ma charakter publicznoprawny i ustrojowy, a nie pracowniczy, i realizuje się w trybach przewidzianych ustawą samorządową, a nie poprzez mechanizmy właściwe dla stosunku pracy. Z tego względu Rada Powiatu w Piotrkowie Trybunalskim, rozpoznając niniejszą skargę, nie mogła i nie może wchodzić w rolę „sądu nad relacjami” ani organu rozstrzygającego spór pomiędzy skarżącą a pracownikami i Wicestarostą Powiatu Piotrkowskiego nawet jeśli spór ten przybrał formę ostrej wymiany stanowisk, wzajemnych zarzutów oraz konfliktu co do organizacji pracy. Przedmiotem rozpoznania mogły być jedynie te elementy, które dają się sprowadzić do weryfikowalnego zarzutu bezprawności działania Wicestarosty Powiatu Piotrkowskiego w sferze zadań publicznych.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w postępowaniu wyjaśniającym wynika, że tłem skargi Pani M. H. był narastający konflikt w Domu Pomocy Społecznej w Łochyńsku (zwanym dalej również „DPS”) dotyczący w szczególności zmian w organizacji czasu pracy personelu opiekuńczego, w tym wprowadzenia

systemu 12-godzinnego, a także współpracy dyirekcji jednostki z organizacją związkową. Skarga opisuje zdarzenia z końca 2024 r. oraz początku 2025 r., akcentując subiektywne odczucia skarżącej dotyczące sposobu komunikacji, jej oceny własnej roli w sporze, oceny postaw przedstawicieli organizacji związkowej oraz oceny działań Wicestarosty Powiatu Piotrkowskiego. Skarżąca wskazuje m.in. na spotkania z udziałem Wicestarosty Powiatu Piotrkowskiego oraz przedstawicieli Starostwa Powiatowego w Piotrkowie Trybunalskim, w tym spotkanie w dniu 9 stycznia 2025 r., w trakcie którego – według skargi – omawiano kwestie regulaminowe i organizacyjne. Jednocześnie zarówno z protokołów spotkań z 29 października 2024 r. i 20 listopada 2024 r., jak i z wyjaśnień Wicestarosty Powiatu Piotrkowskiego wynika, że podejmował działania nadzorcze i koordynacyjne przede wszystkim w związku z kwestią organizacji czasu pracy, próbą wypracowania rozwiązania akceptowalnego dla stron i sprawdzeniem realności wdrożenia systemu 12-godzinnego w warunkach kadrowych i organizacyjnych jednostki.

Rada Powiatu w Piotrkowie Trybunalskim, odnosząc się do faktów bezspornych, wskazuje, że protokoły spotkań dokumentują, iż odbywały się one z udziałem wielu osób, w tym przedstawicieli związków zawodowych, pracowników Domu Pomocy Społecznej w Łochyńsku oraz przedstawicieli Starostwa Powiatowego w Piotrkowie Trybunalskim, a ich tematyka miała charakter organizacyjny i dotyczyła funkcjonowania jednostki. W protokole ze spotkania z dnia 29 października 2024 r. wskazano, że tematem była możliwość wprowadzenia 12-godzinnego systemu czasu pracy dla opiekunów i że spotkanie rozpoczął Wicestarosta Powiatu Piotrkowskiego, a skarżąca – jako ówczesny dyrektor Domu Pomocy Społecznej w Łochyńsku – miała poprowadzić spotkanie oraz odniosła się do pism przewodniczącego struktur związkowych. W protokole ze spotkania z dnia 20 listopada 2024 r. wskazano wprost, że tematem było wprowadzenie 12-godzinnego czasu pracy dla opiekunów oraz że w spotkaniu uczestniczył Wicestarosta Powiatu Piotrkowskiego, skarżąca i liczni przedstawiciele związków oraz jednostek współpracujących.

Treść protokołów nie potwierdza natomiast tezy, jakoby działania Wicestarosty Powiatu Piotrkowskiego polegały na bezprawnym nacisku lub przekroczeniu kompetencji. Z perspektywy Rady Powiatu w Piotrkowie Trybunalskim zasadnicze znaczenie ma to, że Wicestarosta Powiatu Piotrkowskiego działał w okolicznościach sporu organizacyjnego, w którym organ prowadzący jednostkę nie może pozostawać bierny.

Rada Powiatu w Piotrkowie Trybunalskim uwzględnia, że Dom Pomocy Społecznej w Łochyńsku realizuje zadania o charakterze ciągłym, a jego prawidłowe funkcjonowanie dotyczy podstawowych dóbr prawnie chronionych, takich jak życie, zdrowie i bezpieczeństwo mieszkańców. Z tego względu działania organu prowadzącego i nadzorującego w sytuacji sporu organizacyjnego muszą być oceniane nie tylko przez pryzmat komfortu stron sporu, ale przede wszystkim przez pryzmat interesu publicznego i obowiązku zapewnienia ciągłości świadczenia usług.

Rada Powiatu w Piotrkowie Trybunalskim zauważa także, że Wicestarosta Powiatu Piotrkowskiego w swoich wyjaśnieniach akcentuje, iż podejmowane działania miały doprowadzić do stabilizacji sytuacji w DPS, a po wprowadzeniu zmian systemowych nastąpiła poprawa funkcjonowania jednostki, co wiązano

m.in. z oceną wdrożonego grafiku 12-godzinnego oraz z wynikami audytu zewnętrznego obejmującego lata 2023–2024, w którym wskazano na określone nieprawidłowości w obszarze dokumentacji i procedur.

Rada Powiatu w Piotrkowie Trybunalskim podkreśla jednak, że dla rozstrzygnięcia skargi kluczowa nie jest ocena, czy dany system czasu pracy jest „lepszy” lub „gorszy”, ani czy spór w jednostce powstał z winy jednej lub drugiej strony, lecz to, czy działania Wicestarosty Powiatu Piotrkowskiego miały charakter bezprawny albo wykraczały poza kompetencje.

W zakresie kompetencji prawnych Wicestarosty Powiatu Piotrkowskiego i Zarządu Powiatu w Piotrkowie Trybunalskim Rada Powiatu wskazuje, że ustawodawca wprost powierza w przepisach ustawy o samorządzie powiatowym staroście i Zarządowi Powiatu w Piotrkowie Trybunalskim zwierzchnictwo służbowe nad kierownikami powiatowych jednostek organizacyjnych oraz zadania związane z organizacją funkcjonowania tych jednostek. Wicestarosta Powiatu Piotrkowskiego jako członek Zarządu Powiatu w Piotrkowie Trybunalskim, wykonuje czynności w ramach organu wykonawczego, a jego aktywność w obszarze nadzoru nad jednostką, w tym uczestnictwo w spotkaniach, oczekiwanie informacji, koordynowanie prac i egzekwowanie przygotowania dokumentów organizacyjnych mieści się w sferze działań dopuszczalnych i typowych dla organu prowadzącego jednostkę. Rada Powiatu w Piotrkowie Trybunalskim nie stwierdziła, aby Wicestarosta Powiatu Piotrkowskiego podejmował czynności zakazane prawem lub pozbawione podstawy prawnej, ani aby używał instrumentów, których organ wykonawczy powiatu nie posiada.

Rada Powiatu w Piotrkowie Trybunalskim wskazuje jednocześnie, że skarga w części istotnej zmierza do zakwestionowania działań o charakterze pracowniczym lub quasi-pracowniczym, w szczególności poprzez używanie pojęć odnoszących się do relacji w miejscu pracy i do rzekomego mobbingu. W tej części skarga wykracza poza kompetencje Rady Powiatu w Piotrkowie Trybunalskim (zwaną dalej „Radą Powiatu”) w trybie działu VIII k.p.a. Nie jest rolą Rady Powiatu przesądzać, czy określony sposób prowadzenia rozmowy, ton wypowiedzi, stanowczość w egzekwowaniu poleceń lub brak satysfakcji przebiegu spotkań spełniają przesłanki z obszaru prawa pracy. Rada Powiatu nie prowadzi postępowania dowodowego w standardzie właściwym dla ustalenia mobbingu czy naruszenia dóbr osobistych, ponieważ nie posiada do tego instrumentarium ani kompetencji, a postępowanie skargowe nie jest w tym celu przewidziane. Rada Powiatu może jedynie zbadać, czy w zachowaniu Wicestarosty Powiatu Piotrkowskiego ujawniają się elementy bezprawności w sferze administracyjnej, takie jak działanie bez podstawy prawnej, poza zakresem kompetencji lub w sposób sprzeczny z zasadą legalizmu. W ocenie Rady Powiatu taki materiał dowodowy nie został przedstawiony.

Rada Powiatu odniosła się również do wątku podnoszonego w skardze dotyczącego zmian organizacyjnych w DPS oraz obsady stanowiska zastępcy dyrektora, w tym do twierdzeń o rzekomo „z góry przesądzonym” wyniku konkursu oraz do zarzutów dotyczących udzielania pełnomocnictw. Skarżąca wskazuje okoliczności związane z utworzeniem stanowiska zastępcy dyrektora oraz zatrudnieniem Pani A. P. od 3 marca 2025 r., kwestionując kwalifikacje i tryb doboru, a także podając własną ocenę co do rzekomego celu tych działań i relacji osobistych. Rada Powiatu zauważa, że nawet gdyby skarżąca

nie akceptowała kierunku zmian organizacyjnych, to sama niezgoda na decyzje organizacyjne organu prowadzącego nie stanowi podstawy do uznania skargi za zasadną. Skarga mogłaby zostać uwzględniona wyłącznie wówczas, gdyby wykazano naruszenie prawa lub przekroczenie kompetencji w procesie podejmowania tych działań. Tymczasem decyzje kadrowe dotyczące DPS były podejmowane zgodnie z obowiązującymi przepisami, a konkurs na stanowisko zastępcy dyrektora przeprowadzono w sposób transparentny i zgodny z procedurami.

Na tym tle należy odnieść się w pierwszej kolejności do argumentacji skarżącej o braku konieczności wprowadzania w strukturę organizacyjną stanowiska zastępcy dyrektora DPS w sytuacji, gdy dotychczas osoba zatrudniona na stanowisku starszego specjalisty ds. finansowo - księgowych (p. M.) w tejże jednostce, posiadała upoważnienie wydane przez skarżącą w okresie, w którym pozostała dyrektorem do zastępowania jej w sytuacji nieobecności.

W toku postępowania wyjaśniającego ustalono, że osoba ta podlegała służbowo Głównemu Księgowemu DPS według struktury organizacyjnej jednostki oraz w okresie nieobecności posiadała stosowne upoważnienie do zastępowania go.

Zatem p. M. posiadała jednocześnie upoważnienie do zastępowania dyrektora DPS jak i Głównego Księgowego DPS podczas ich nieobecności.

Powyższe okoliczności budzą wątpliwości w zakresie ich zgodności z przepisami prawa powszechnie obowiązującymi oraz faktem nadmiernego obciążenia pracownika dodatkowym zakresem obowiązków oraz odpowiedzialności w szczególności w sytuacji długotrwałej nieobecności osoby zastępowanej bądź ryzyka zastępowania dwóch ww. osób jednocześnie.

Podnieść należy bowiem, że fakt zastępowania dyrektora DPS w okresie jego nieobecności przy jednoczesnym istnieniu podległości służbowej pracownika wobec Głównego Księgowego godzić może w zasadę jednoosobowego kierownictwa jednostką oraz naruszać przejrzystość relacji służbowych, prowadząc do konfliktu ról i potencjalnego zakłócenia prawidłowego sprawowania nadzoru i odpowiedzialności kierowniczej.

Ponadto powierzenie jednej osobie jednoczesnego zastępowania kierownika jednostki oraz głównego księgowego prowadzi do zatarcia rozdziału kompetencji pomiędzy funkcją zarządczą a funkcją kontroli finansowej, o której mowa w art. 54 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Taki model organizacyjny może skutkować brakiem zapewnienia niezależności głównego księgowego w zakresie wykonywania wstępnej kontroli zgodności operacji gospodarczych i finansowych z planem finansowym jednostki, kompletności i rzetelności dokumentów dotyczących tych operacji oraz prawidłowości ich ujęcia w ewidencji księgowej.

W konsekwencji dochodzi do sytuacji, w której ta sama osoba podejmuje decyzje skutkujące powstaniem zobowiązań finansowych jednostki, a następnie dokonuje ich wstępnej kontroli, co prowadzi do niedopuszczalnej z punktu widzenia art. 54 ustawy o finansach publicznych samokontroli oraz naruszenia zasady rozdziału funkcji decyzyjnych i kontrolnych.

Powyższe może rodzić ryzyko naruszenia zasad prawidłowej gospodarki finansowej jednostki, a także utrudniać jednoznaczne przypisanie odpowiedzialności w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości finansowych.

Zatem podjęcie przez Wicestarostę Powiatu Piotrkowskiego działań mających na celu wprowadzenie do Regulaminu Organizacyjnego DPS stanowiska zastępcy dyrektora, a następnie zatrudnienie na tym stanowisku osoby wyłonionej w drodze konkursu uznać należy za w pełni zgodne z przepisami i wynikające z aktualnych potrzeb.

W skardze podniesiono również zarzut braku kompetencji Zarządu Powiatu w Piotrkowie Trybunalskim do udzielania odpowiednich pełnomocnictw zastępcy dyrektora DPS. Z tą argumentacją nie sposób się zgodzić, gdyż udzielenie pełnomocnictwa zastępcy dyrektora DPS do prowadzenia całokształtu spraw związanych z bieżącą działalnością DPS nastąpiło na podstawie uchwały Nr 149/2025 Zarządu Powiatu w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 17 marca 2025 r., co związane było z koniecznością nadania odpowiedniego umocowania w sferze stosunków cywilnoprawnych oraz publicznoprawnych.

Rada Powiatu podkreśla również, że treść skargi w wielu miejscach ma charakter polemiczny i zawiera kategoryczne wnioski co do intencji innych osób, w tym tezy o manipulowaniu, kłamstwie lub działaniach politycznych. Tego rodzaju twierdzenia, aby mogły stanowić podstawę uznania skargi za zasadną, musiałyby zostać wykazane w sposób obiektywny i weryfikowalny, a następnie musiałyby dać się zakwalifikować jako bezprawność w sferze działań administracyjnych. W ocenie Rady Powiatu skarżąca nie przedstawiła dowodów pozwalających na przyjęcie takiej kwalifikacji. Postępowanie skargowe nie służy do rozstrzygania o „czyjejs racji” w konflikcie, lecz do oceny, czy doszło do naruszenia prawa. Materiał dowodowy potwierdza istnienie sporu i napięć, ale nie potwierdza, aby Wicestarosta Powiatu Piotrkowskiego przekroczył kompetencje lub działał bez podstawy prawnej.

Rada Powiatu w Piotrkowie Trybunalskim zwraca uwagę na szczególnie istotny aspekt formalny: instytucja skargi powszechnej przewidziana w przepisach k.p.a. nie może być wykorzystywana jako narzędzie do obejścia właściwych trybów prawnych przewidzianych dla sporów z zakresu prawa pracy, roszczeń o ochronę dóbr osobistych czy kwestionowania decyzji personalnych. Skarga administracyjna nie jest substytutem pozwu do sądu pracy ani wniosku do Państwowej Inspekcji Pracy; nie jest też trybem do „weryfikacji” konkursów lub do oceny kwalifikacji pracowników w oparciu o oceny i przekonania skarżącej. W tym sensie Rada Powiatu dostrzega w skardze element instrumentalizacji trybu skargowego, polegającej na próbie przeniesienia sporu personalno-pracowniczego na grunt postępowania administracyjnego przed organem stanowiącym powiatu. Rada Powiatu nie może akceptować takiej praktyki, ponieważ prowadziłaby ona do niedopuszczalnego rozszerzenia kompetencji organu stanowiącego i do wchodzenia w obszary zastrzeżone dla innych organów, co naruszałoby zasadę legalizmu oraz zasady ustrojowe samorządu powiatowego.

Mając na uwadze powyższe, Rada Powiatu uznała, że skarga nie wykazuje naruszenia prawa ani przekroczenia kompetencji przez Wicestarostę Powiatu Piotrkowskiego w sferze wykonywania zadań publicznych.

W konsekwencji skarga została uznana przez Radę Powiatu w Piotrkowie Trybunalskim za bezzasadną.

Pouczenie:

Zgodnie z treścią art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.